

Αγ. Μαρίνα, η πολύαθλος Μάρτυς

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Η Αγία και καλλίνικος Μάρτυς Μαρίνα (17 Ιουλίου)

Αυτή καταγόταν από ένα χωριό της Πισιδίας, ήταν θυγατέρα μονογενής κάποιου Αιδεσίου, ιερέα των ειδώλων, στα χρόνια του Κλαυδίου Καίσαρα, κατά το έτος 270. Όταν λοιπόν έγινε δώδεκα ε-τών, πέθανε η μητέρα της. Έτσι παραδόθηκε η Αγία από τον πατέ-ρα της σε μία γυναίκα και παρακαλούσε τον Θεό να την αξιώσει της πίστεως των Χριστιανών, την οποία διδασκόταν από μερικούς Χριστιανούς, που βρίσκονταν στο χωριό που αναφέρθηκε. Όταν δε έγινε δεκαπέντε ετών, τότε πόθησε η Αγία να μαρτυρήσει για την α-γάπη του Χριστού. Οπότε, όταν έμαθε γι' αυτήν ο ηγεμόνας Ολύμβριος έστειλε ανθρώπους και την συνέλαβε και την έ-βαλε σε φυλακή.

Αφού λοιπόν πέρασαν μερικές ημέρες, την έβγαλε από την φυλακή και την παρουσίασε στο κριτήριό του. Βλέποντάς την όμως, όλος έμεινε έκπληκτος για την ωραιότητά της. Και αφού ρωτήθηκε από αυτόν, πώς ονομάζεται και ποιά τύχη και κατάσταση έχει, αποκρίθηκε η Αγία· «Μαρίνα ο-νομάζομαι, της Πισιδίας είμαι γέννημα και θρέμμα και το του Κυρίου μου Ιησού Χριστού επικαλούμαι όνομα». Τότε, επειδή δεν δέ-χθηκε να αρνηθεί τον Χρι-στό, πρόσταξε ο ηγεμόνας να απλωθεί κατά γης και να καταξεσχισθεί άσπλαχνα με ραβδιά. Όταν λοιπόν έγινε αυτό, η γη κοκκίνισε από το πολύ αίμα που έτρεξε. Έπειτα πρόσταξε να κρεμασθεί η Α-γία και να ξεσχίζεται το σώμα της για πολλή ώρα και κατόπιν την έβαλε στη φυλακή.

Έγινε όμως εκεί σεισμός μεγάλος ώστε σείσθηκε η φυλακή, και να, βγήκε από ένα μέρος της φυλακής ένας δράκον-τας, ο οποίος συρόμενος στην γη, έκαμνε ένα φοβερό θόρυβο και φά-νηκε, ότι έχυσε φωτιά γύρω από την Αγία. Επειδή όμως η Αγία φο-βήθηκε πολύ και τρόμαξε από την θέα αυτή, προσευχόταν στον Θεό. Οπότε ο φοβερός εκείνος δράκοντας, αφού μεταβλήθηκε, φαινόταν σαν ένας μαύρος σκύλος. Η δε Μάρτυρας, αφού τον άρπαξε από τις τρίχες και αφού βρήκε ένα σφυρί ριγμένο, τον έδειρε στην κεφαλή και στην ράχη και τον ταπείνωσε εντελώς.

Μετά από αυτά φέρθη-κε η Αγία σε δεύτερη εξέταση και μένοντας σταθερή στην του Χριστού πίστη, καίγεται με αναμμένες λαμπάδες και τοποθετείται κατα-κέφαλα μέσα σε ένα δοχείο γεμάτο από νερό. Μένοντας όμως αβλα-βής

έλκυσε στην πίστη του Χριστού πολλούς άπιστους, που αποκεφαλίσθηκαν και έλαβαν τους στεφάνους της αθλήσεως. Οπότε, επειδή θύμωσε ο ηγεμόνας, απέκοψε την αγία της κεφαλή. Τελείται η Σύναξή της μέσα στον Άγιο Μηνά.

(Αγίου Νικοδήμου, Συναξαριστής τ. ΣΤ΄-Ιούλιος, Αύγουστος- Εκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος Ιερομονάχου, Νέα Σκήτη, Άγιον Όρος, σ. 80-82)